

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XLVIII. Quae, & qualis sit gratiae & Liberi arbitrij cooperatio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

3. Frustra erunt præcepta, monita. &c.
4. Omnis diligentia erit tollenda; ac in solam fidem incumbendum: cetera cessandum esset.
- Dico AD I. Liberum arb. nec est carneum, nec lapideum; sed vis media & naturalis, quæ formam vtriusque potest induere. Ita Aug. l. de spir. & lit. c. 33.
- AD H. Cor mundum creari est cor mundari.
- AD II. Litera agit de prima creatione: Dein & de iustificatione capitatur: Ipse enim iustificat nos.
- AD IV. Venit sic ut possit non venire: Venit autem sequens vocantem non coacte.
- AD V. Cum non sumus sufficientes, ergo aliquid possumus.
- AD VI. Operatur omnia; sed non sine nobis cooperantibus.
- AD VII. Neque excitat, nec iuuat Velle nostrum sine nobis: vnde ait: salutem vestram operamini.
- AD VIII. Semen non est gratia Dei necessitas ad operandum, ut vult Calvinus; sed charitas infusa, ait S. Hieron. l. 2. contra Iouin.
- AD IX. Id probat, peccatorem si ne gratia reuiuiscere non posse: at non probat, peccatorem non posse, præueniente gratiâ excitatum, cooperari suo resuscitatori.

QVÆSTIO XLVIII.

*Quæ, & qualis sit Cooperatio Gratiae,
& Liberi arbitrij?*

Orthodoxæ hic doctrinæ syno-

- psin reddere pretium erit.
- I. Processus renouationis Christianæ est septogradus.
 1. Homo gratiâ destitutus iacet.
 2. Vocatione Dei interna excitatatur.
 3. Huic assentiens eligit pœnitentiam.
 4. Opera facit pœnitentia.
 5. Sic disposito gratia iustificationis infunditur.
 6. Iustificatus statuit opera iustificationis exercere.
 7. Exercet ipsa.
- II. Homo ante omnem gratiam pollet libero arb. ad Naturalia, Moralia, & Supernaturalia: teste S. Aug. l. de Spir. & lit. c. 33. Quia lib. arb. non potest Dari, Tolliue per gratiam, aut peccatum: Nam libero arb. possumus bene malè uehti; at gratiæ donis nemo male; peccato nullus bene vti potest. Non tolli potest; quia gratia perficit naturam; peccatum debilitat, non extinguit eam.
2. Habet igitur ante gratiam hominum potentiam remotam & imperfectam ad opera pietatis. Aug. l. de prædest. c. 5. Posse habere fidem, & caritatem naturam, est hominum.
 3. Atque idcirco nihil ex se facere ad salutem potest. Ita Aug. li. 1. Retract. c. 22. In potestate hominis est, mutare in melius voluntatem; sed ea potestas nulla est, nisi detur à Deo; ut scriptum: Dedit eis potestatem filios Dei fieri.

KEMNITIVS. Homo habet vires, Aut alias: ergo poterit aliquid sine Deo, contra Ioh. 5. Sine menib[us] potestis: Aut nullas; ergo extinctum est lib. arb. & cooperari gratiæ nequit.

AT

AT ex dictis pater de Potentia Remota.

I II. Gratia Excitans interna necessariò præit conuersionem; & Adiuuans nō sufficit per prædicationem Euangelij, lectionem, &c. Ut Lutheri caluinistæ contendunt.

1. Quia Ioan. 5. Nemo venire potest ad me, nisi Pater meus traxerit eum, gratia Excitante.

2. Sic Con. Araufic. can. 7. & Trid. sess. 6. c. 5. & 6. & S. Patres.

3. Ratio. Quia Adiuuans gratia requiritur ad exercitium actus: Excitans ad specificationem.

LUTHERO-CALVINISTÆ INSTANT. Si semper requiritur Excitatio præueniens; 1. Ecquì conuertuntur aliqui in momento? 2. Non erit in potestate hominis sua conuersio; sicut nec excitatio. 3. Fidem habentes per eam orare possunt; ideo non egerit excitante. 4. Aug. l. de Spir. & lit. c. 34. Visorum suasionibus agit Deus, ut velimus, & credamus; siue extrinsecus per euangelicas exhortationes, siue intrinsecus, ubi nemo habet in potestate, quod ei in mentem ventat.

DICO AD I. Conuersio accepta pro actu consentientis vocationi, semper est momentanea; sumpta pro toto opere vocationis, deliberationis, assensionis, eget tempore, nec longo.

AD II. Augustino, lib. de Spir. & lit. c. 31. id est in potestate, quod adest, cum volumus; & abest, cum nolumus: ut fides, conuersio, gratia præueniens.

AD III. Fides est in peccatore, sed mortua: regens excitante gratia.

AD IV. Excitantis est, proponere obiectum menti configrum: & hoc sat est si fiat ext. in seculis teste ibi S. Augustino: qui tamen non negat internam Dei suasionem.

V. Gratia Excitans datur homini sine meritis præcedentibus, aut præparatione villa: sed non datur sine actione hominis; et si detur sine cooperatione lib. arbitrij. Quia Excitans dat initium bonæ cogitationis & desiderij; at haec sunt hominis, si repentina; si & motus secundi sunt, cum sunt liberi arbitrii.

VI. Ad Assentiendum gratiæ Excitanti necessaria est gratia Adiuuans. Trid. sess. 6. c. 5. Aug. Enchir. c. 32.

2. Neutra tamen necessitat voluntatem. Nam gratia Sufficiens reiici potest: Efficax, ex hypothesi non potest; at absolute potest repudiari. Quia ea est suasio, que non determinat voluntatem, sed inclinat per modum proponentis obiectum; sed sic, ut aptum esse homini scit Deus.

3. Adiuuans vero consistit in Directione hominis; in Protectione: in Co operatione intrinseca. In hisce vocatus homo liberè mouetur in Deum ac sponte; quia potest vocationem recipere & reiicare: quod non est necessariò moueri; ut quidam exponunt Conc. Trid. sess. 6. c. 5. can. 4. Vide Bell. lib. 6. c. 15.

VII. Conuersio hominis, aut Opus pium quodlibet, quæ Opus, est arbitrij cum auxilio generali; quæ pium est gratiæ; quæ opus pium, est ab utroq; simul. Proinde ad reliqua Conuersionis opera ext. seu interna, non requiritur Nova Gratia; sed continuatio datæ Efficacis, ut ad quam indubie cætera opera consequuntur.

VIII. Habitus gratiæ Iustificantis à solo Deo infunditur; nō tamen sine prævia dispositione nostra. Quia, cum non

nō educatur ē potentia materiæ, exercere, cūm vult, cum Gratia Ad-
creari debet: quod solius est Dei. Aug. in Psal. 118. *Quis facit in homine iustifi-
cam, nisi qui iustificat impium?* Homo iu-
stus autem potest acceptam iustitiam

III. DEIVSTIFICA- TIONE.

De hac quinque: 1. *De Iustificationis quidditate:* 2. *De
Iustitia Inherentia.* 3. *De Naturalis iustitiæ Qualitate:*
4. *Operibus:* 5. *& Meritis.*

QVÆSTIO XLIX.

*Quid & Quotuplex est iusti-
ficatio?*

IUStIFICATIO est trāslatio hominis à statu peccati, ad statum gratiae. Vel, Nō est sola peccatorum remissio; sed & Sanctifi-
catio seu Renouatio interioris hominis, per voluntariam susceptionem gratiae, & dono-
rum. Vnde bipartita est: Remissio pe- & Infusio gratiæ: Estque duplex: Prima habitualis, ex impio faciens iustum: Se-
unda actualis, ex iusto iustiorem. Ita S. Aug. Con. 26. in Psa. 118. De hac hīc.

II. Acceptio Iustificationis in Scri-
ptura est quadruplex: vt significet

1. Declarare iustum: vt Prou. 7. Qui iustificat impium, & condemnat iustum. Hanc propriam, solam esse contendunt Lutherico-calvinistæ.

2. Præcipere Lege iustitiam: Ps. 118. Iustificatione tua as custodiam.

3. Acquirere iustitiam: vt Rom. 3. Iustificati gratis,

4. Augere iustitiam. Eccl. 18. Ne verear is usque ad mortem iustificari.

III. Iustificationis causa est quadru-
plex: Finis, Efficiens, Materia, For-
ma.

Causa } Finalis, 1. *Principalis*, Deus: 2. *Minus principalis*, Gloria Christi, & ho-
minum beatitudo.
Efficiens, 1. *Primaria*, Misericordia Dei: 2. *Meritoria*, ex condigno,
Christi passio: 3. *Instrumentalis*, coniuncta Christi Humanitas: 4. *Separata*, est Scriptura.
Materialis, 1. *Subiectiva* est Anima humana: 2. *Dispositiva*, Voluntas.

Formalis, 1. *Intrinsicā* est habitus gratiæ: 2. *Extrinsicā*, vel, *Exemplaris*,
est Christi iustitia: 3. *Formalis in actu*, sunt opera bona.

QVÆ.